

* KRÖNIKA 1946 *

SLÄKTFÖRENINGEN SÖDERBAUM

Släktmötet.

Årets ordinarie släktmöte avhölls den 28 september. Mötet hade liksom det närmast föregående förlagts till Strand Hotells i Stockholm trivsamma festvåning, där på utsatt tid 41 släktingar från när och fjärran kommo tillsammans för att senare på kvällen utökas med ytterligare 3. Programmet var det sedvanliga: först själva mötesförhandlingarna med de stadgeenliga ärendena på föredragningslistan, så middagen och slutligen samkväm med dans och samspråk efter vars och ens önskan.

Från själva mötesförhandlingarna är att anteckna, att samtliga styrelseledamöter och — suppleanter omvaldes, medan på grund av avsägelse från en av revisorerna, fil. lic. Jacques Billing, till revisor i hans ställe utsågs banktjänstemannen Hjalmar Berg, Stockholm. För treårsperioden 1947—1949 valdes alltså:

till ordförande i styrelsen kommandören Halvar Söderbaum, Äppelviken.

till ledamöter i styrelsen med lic. Gunhild Söderbaum, Stockholm, kanslirådet Arvid Söderbaum, Djursholm, kamreraren Jan Söderbaum, Stockholm, och driftchefen Carl E. Söderbaum, Trollhättan,

till styrelsesuppleanter med lic. Åke Söderbaum, Varberg, fru Margit Kaijser, Umeå, och med lic. Per-Olof Söderbaum, Stockholm.

till revisorer expeditionsföreståndaren Sven Deurell och banktjänstemannen Hjalmar Berg, Stockholm, samt

till revisorssuppleant direktören Karl Erik Söderbaum, Rönninge.

Vid middagen erinrade styrelsens sekreterare i ett tal om, att år 1947 vore ett märkesår i släktens historia. Talet var av följande lydelse:

Innan vi bryta upp från detta middagsbord, skulle jag vilja fästa Eder uppmärksamhet på ett par personer, som jag anser böra ihågkommas en dag som denna. Utan dem skulle nämligen detta släktmöte icke blivit av. Jag syftar på mjölnaren och urmakaren Peter Persson Söderbom och hans lagviga maka Greta Åkerman, som vi ju räkna såsom vår stamfader och stammöder.

De föddes båda 1747, medan Fredrik I ännu regerade här i landet. Vi skulle alltså nästa år kunna fira 200-årsminnet av deras födelse. Tjugofem år senare, 1772, stod deras bröllop. Det var samma år, som Gustaf III utförde sin statskupp. De fingo sedan leva tillsammans i 36 år eller till 1808, då äktenskapet upplöstes genom vår stamfaders död. Åtta år senare, 1816, följde hans maka honom efter. Sedan dess hava tre generationer av deras efterkommande lämnat detta jordiska. Det förefaller därför att vara ett oerhört avstånd mellan dem och oss. Men avståndet liksom krymper, om vi betänka, att det så sent som i början av detta seklet ännu levat en man, som med egna ögon måste ha sett vår stammöder. Det var prosten Wilhelm Söderbaum i Estuna, som föddes 1810 och dog först 1901. Vår stammöder

bodde under sina tre sista levnadsår hos äldsta dottern Cecilia, som var gift med byggmästaren vid Lövsta bruk Zacharias Stoije. Prosten Wilhelm Söderbaums föräldrar voro våra stamföräldrars äldste son, kassören vid Lövsta bruk Peter Söderbaum och Charlotta Boivie. Säkerligen var det de åren ett livligt umgänge mellan dessa två hem vid bruket.

Vi må dessutom besinna, att var och en av oss, som leda vårt ursprung från dessa våra stamföräldrar, fått någonting i arv från dem. Livet dör ej, det endast förnyas. Föräldrarna fortleva i sina barn i en oändlig kedja genom tiderna. Är det icke som en symbol av denna livets odödlighet det faktum, att flera av de klockor, som utgått från vår stamfaders verkstad, alltsedan dess utmätt tiden för de släkten, som gått, ännu var och en på sitt håll utmätta tiden för de nu levande och, när vi alla en gång skattat åt förgångelsen, alltjämt komma att utmätta tiden för dem, som då leva.

Låt oss dricka en skål till minnet av de hädangångna och för framtiden.

Släktkrönika.

Ytterligare tre släktmedlemmar hava under året passerat 70-årsgränsen, nämligen f. d. lektorn Gustaf Aae, Strängnäs, den 28 februari, Isak Larsson, Stugun, Söderhamn, den 20 november och fru Astrid Lené, Stockholm, den 27 november. Dessförinnan firade grevinnan Ingrid Cronstedt den 16 januari sin 60-årsdag.

*

Förlovning har den 25 februari tillkännagivits mellan köpmannen Rune Hellgren, Östersund, och Märta Deurell, dotter till Sven och Rut Deurell, Stockholm.

Äktenskap har ingåtts:

den 23 februari i Kungsholms kyrka i Stockholm mellan inspektören Yngve Vermcrantz, Arvika, och skolkökslärarinnan Stina Billing, dotter till Jacques och Annie Billing, Stockholm;

den 4 maj i Jakobs kyrka i Stockholm mellan med. lic. Gösta Wallmark, Stockholm, och Marianne Nordlöf, dotter till direktören Oscar Nordlöf, Stockholm, och hans maka, född Tjernberg, samt

den 16 juni i Seglora kyrka på Skansen i Stockholm mellan köpmannen Rune Hellgren, Östersund, och Märta Deurell.

De nygifta äro bosatta, Vermcrantz' i Arvika, Wallmarks i Stockholm och Hellgrens i Östersund.

*

Under året föddes:

den 5 februari Caspar Veit Harlan, son till professorn Veit Harlan och Kristina Harlan, född Söderbaum, Hamburg,

den 3 maj Johan Henrik Söderbaum, som till förste driftsjörens å Ljungströmsanläggningen vid svenska skiffer-

oljeaktiebolaget, Kvarntorp, och Anna-Margit Söderbaum, född Högfeldt, Närkes Kvantorp, samt

den 15 juli Dorrit *Cecilia* Marianne Söderbaum, dotter till driftchefen Carl Emil Söderbaum och Marianne Söderbaum, född Lundgren, Trollhättan.

*

Arkitekten Gunnar Lené anställdes den 1 april av Stockholms stads gatunämnd såsom chefsarkitekt vid tunnelbanans arkitektkontor. Dessförinnan hade han sedan november 1945 varit sysselsatt med förberedande studier för detta uppdrag.

*

Med. lic. Lars Billing — tidigare andre underläkare vid röntgendiagnostiska avdelningen vid Karolinska sjukhuset i Stockholm — förordnades från och med den 1 maj till andre underläkare vid konung Gustav V:s jubileumsklinik vid samma sjukhus.

Med. lic. Gunhild Söderbaum slutade med maj månad sin privatpraktik i Stockholm för att ägna sig åt ett välförtjänt otium cum dignitate.

*

Bo Söderbaum slutade i oktober sin tjänstgöring som tingsnotarie å Södra Møre domsagas kansli i Kalmar och tillträdde i november befattning som biträdande jurist å Norrlands advokatbyrå i Hudiksvall.

*

Fru Kristina Söderbaum-Harlan tillbringade tiden 19 september—25 oktober i Sverige. Vid återresan till hemmet i Hamburg medtog hon sonen Christian, som alltsedan april 1945 vistats hos Rosenmüllers på Tyllinge.

Danskonstnärinnan Ulla Söderbaum deltog som medlem av Joosbaletten och en av dess solister i balettens nordiska turné under våren. I Stockholm uppträdde baletten med stor framgång på Oscarsteatern under tiden 29 maj—8 juni.

Fru Astrid Söderbaum-Lilljeqvist — som under så gott som hela året hade anställning såsom sekreterare hos ingenjörfirman M. Stenhardt i Stockholm — uppträdde under tiden 15—31 juli som sångerska på restaurang Lindgården på Djurgården.

Anna Söderbaum, född Sandström, död.

Den 29 maj avled i sitt hem i Tällberg doktorinnan Anna Söderbaum.

Anna Söderbaum — Anna Sandström tillhör mina tidigare barndomsminnen, då hon hörde till en grupp beundrade »stora flickor» i den skola, där jag själv gick i en av småklasserna. Kanske hade det sina särskilda skäl att hon visade vänlighet mot den lilla kamraten — den kärlek, som band henne vid min »store bror», knoppades redan i ungdomsåren.

Tidigt växlade de ringar och under många långa år gick Anna och väntade på den lyckliga dag, då deras bägge öden på allvar skulle förenas. Och så, en jul, stod bröllopet med glädje och fröjd — och en del tårar, som sig bör, ty den sandströmska familjen var gammaldags hjärtlig och dess medlemmar voro varandra varmt tillgivna.

Det första hemmet var ett par rum på Linköpings lasarett, där maken då var underläkare, men även där gjorde sig Annas husmoderliga begåvning gällande och många och glada minnesbilder finnas från denna tid. Men hemmet flyttades och växte. I Svärdsjö var det ett helt doktorsboställe, sedan stora våningar, först i Eskilstuna och därefter i Norrköping, och under Norrköpingstiden tillkom det slutliga hemmet, Björkbacken i Tällberg.

Från detta hem har jag två minnesbilder, som framstå särskilt klart. Först den 3 oktober 1941, 100-årsdagen av vår fars födelse, då vi syskon samlades vid hans grav i Falun och sedan alla reste upp till Björkbacken. Och där slog det vackra hemmet upp sina portar för oss alla med festligt dukat middagsbord, där syskon och svägrar och svägerskor bänkade sig. Det var ingen liten familjekrets Wilhelm och Anna på det sättet samlade i sitt hem. Och de flesta av oss lågo även kvar där i stora villan, lillstugan eller gammalstugan och på morgonen kom en leksands-kulla — husets dotter själv — med kaffebricka.

Min andra minnesbild är från våren 1946. Ett oväntat dödsbud hade nått oss. Hastigt och oväntat hade Anna gått bort. Och än en gång samlades vi däruppe på Björkbacken, så många som kunde komma — och det var många. Det var en sorghögtid — men en ljus sådan i försommarens skära grönska. Den lilla familjen på Björkbacken hade under de sista åren levt och känt sig som Leksands-bor och begravningen blev också en Leksands-begravning med sin särskilda stämning. Tidigt på morgonen stod kaffebordet dukat, och där kommo alla vännerna från socknen och utsocknes och fingo sig en kopp kaffe. Jag tror det var 70 å 80 personer, som serverades, och dock gick allt så tyst och stilla och kaffedrickningen var avklarad på en halvtimme. Sedan samlades alla på tunet vid gammalgården för att vid en liten högtidlighet taga ett sista avsked av gårdens härskarinna. Där sjöngs en psalm och prosten talade några varma avskedsord, ej blott som själasörjare utan även som vän i familjen. Sedan ordnades processionen och med den blomsterhöljda kistan före ringlade bilarna den vackra vägen till Leksands kyrka.

Karin Aae.

Knut Hålen, död.

Den 15 januari avled i sitt hem i Örebro överstelöjtnanten i väg- och vattenbyggnadskåren Knut Hålen i en ålder av nära 74 år. Till Örebro kom han 1908 och innehade där i 29 år befattningen som stadens byggnadschef, till dess han 1937 avgick med pension.

Knut Hålen var varmt släktintresserad. Närmast gällde detta intresse naturligt nog den Sandqvitska släkten, som sammanslutit sig till en särskild släktförening, vars ordförande han var vid sin död. Den utredning av släkten Sandqvist, som fanns införd i 1942 års Krönika, hade utarbetats av honom. Men även för vår släktförening räckte hans intresse till. Det för de flesta av oss mest synliga utslaget av detta intresse utgjorde hans så gott som regelbundna deltagande i våra släktmöten. Vid icke mindre än fem släktmöten ha vi haft glädjen att se honom ibland oss.

I hyllningen vid hans bår deltog släktföreningen med en krans.